

Audycja 6, Tem: „Kościół” Sobota 15.09.2001. Godz. 7-8 wieczorem.

Witamy państwa w sobotni wieczór w audycji „Wczoraj, dziś i na wieki”. Przed mikrofonem Tadeusz Żurek, Przemysław Merski i Ireneusz Kołacz. Będzie nam miło, jeśli Państwo spędzą z nami następne 15 minut na rozważaniach z Pisma Świętego. Tematem naszej dzisiejszej audycji będzie **Kościół**

Słowo Kościół często używamy w naszym potocznym języku. I w zależności od tematu naszej wypowiedzi ma ono różne znaczenie. Mówiąc o Kościele często mamy na myśli budynek lub salę nabożeństw, w której wierni zbierają się, oddają cześć Bogu, odprawiają swe obrządki religijne. Możemy zdefiniować, że jest to miejsce spotykania się danej społeczności religijnej. Nie tylko my używamy słowa Kościół w tym znaczeniu.

Już pisarze Starego Testamentu miejsce, w którym Izraelici oddawali cześć Bogu i składali mu ofiary, znanym jako *“Namiot Zgromadzenia”* na pustyni utożsamiali z Kościołem. Później kościołem nazywano też Świątynię Jerozolimską, zbudowaną jeszcze za czasów Salomona. Było to najświętsze miejsce w sercu każdego Żyda. Również sam Pan Jezus przychodził do Kościoła, nauczał, a nawet przy pewnej okazji wypędził z niego przekupni. Ewangelista Marek przekazuje nam fakt, że gdy Jezus oddał swe życie na krzyżu to: **„zasłona kościoła rozerwała się na dwoje”**. Mat. 27:51. Była to zasłona oddzielająca miejsce Święte od Najświętszego w Świątyni Jerozolimskiej.

We wszystkich tych przykładach słowo Kościół ma znaczenie miejsca, gdzie oddawano cześć Bogu. Ale słowo to używamy również, gdy mówimy o przynależności pewnej grupy ludzi do danego związku religijnego, mówimy o wyznawcach takiej czy innej religii. Słowo Kościół, które używane jest w Biblii zostało przetłumaczone z greckiego słowa, „ekklesia”, które oznacza zgromadzenie żydowskie, zbór chrześcijański lub symboliczne ciało Chrystusowe. Dla przykładu słowo kościół Biblia używa mówiąc o Kościele Żydowskim. Ktoś zapyta, kiedy istniał Kościół Żydowski? Oczywiście już w czasach Starego Testamentu pierwszym Przybytkiem, w którym Izraelici spotykali się z Bogiem w czasie wędrówki z Egiptu był przenośny namiot, służący za świątynię. Kilka wieków po tym przyszedł czas na wspaniałą świątynię Salomona. Również za czasów Pana Jezusa Izraelitów oddających cześć Jedynemu Bogu nazywano członkami Kościoła żydowskiego.

Gdy Dawid w Psalmie 11:4 BG, mówi: **„iż Pan jest w swym Kościele, Pan, którego tron jest w niebie”**, nie ma na myśli, iż Bóg przebywał w Świątyni Jerozolimskiej swoją istotą, ale obecny był swym wpływem pośród kościoła Żydowskiego, błogosławi mu i wspiera go swą mocą. Natomiast Apostoł Paweł, gdy wspomina Filip.3:6, O swej działalności jeszcze jako Faryzeusz, potwierdza, iż prześladował Kościół, czyli występował przeciwko grupie ludzi wyznających Chrystusa. W ten sposób Słowo Boże potwierdza nam znaczenie słowa Kościół, gdy mówi o grupie ludzi wyznających tą samą religię.

Wgłębiając się w Nowy Testament znajdziemy wiele wersetów, które również mówią o kościele, a Apostoł Paweł w liście do Kolosan pisze o Chrystusie: **„iż On jest także Głową ciała, kościoła.”** Kol. 1:18 Możemy sobie zadać

pytanie, jaką myśl chciał nam przekazać tutaj Apostoł Paweł. O jakim kościele jest tu mowa, którego głową jest Chrystus? W innym miejscu ten sam Apostoł mówi, iż: „**Kościół jest poddany Chrystusowi**” Efez.5:24

Aby wyjaśnić, jaki kościół miał Apostoł tu na myśli, należałoby wrócić do tematu naszej pierwszej audycji, gdzie rozważaliśmy temat zmartwychwstania i Królestwa Bożego na ziemi. Wspomnieliśmy, iż Bóg przygotował dla ludzkości warunki na podstawie, których doskonały człowiek, będzie mógł żyć na ziemi wiecznie, tworząc ziemską fazę królestwa, rozkoszując się życiem bez śmierci, chorób, bólu i łez. Ale oprócz życia na ziemi istnieje również świat istot duchowych zamieszkujących sfery niebieskie. I Bóg w swym planie przewidział, aby ten poziom życia udostępnić dla istot pochodzących z rodzaju ludzkiego, jak pisze o tym Apostoł Paweł w liście do Rzymian: „**Albowiem, które on przejrzał, te też przenazaczył, aby byli przypodobani obrazowi Syna jego**”. Rzym. 8:29

Czy to oznacza, że do istniejących już istot anielskich, które Bóg stworzył i które istnieją w świecie ducha dojdą nowe istoty? Tak! Uwielbiony Kościół nazwany jest również przez Słowo Boże, Oblubienicą Barankową, Obj. 21:9. Małym stadkiem, Łuk.12:32 Lub Ciałem Chrystusowym, Efez.5:23. Ale jaką potrzebę i cel miał Bóg, aby do istniejących już istot anielskich dodawać jeszcze nowe? Otóż Pan Bóg z wielkiej miłości w swoim planie zbawienia, dopuścił, aby oprócz już istniejących istot duchowych powiększyć swoją rodzinę duchową, pochodzącą z ziemskiego stanu.

Św. Paweł w Liście do Hebrajczyków 12:22-23, pisze: **"Aleście przystąpili do góry, Syon i do miasta Boga żywego, do Jeruzalemu niebieskiego, i do niezliczonych tysięcy Aniołów; Do walnego zgromadzenia, i do zebrania pierworodnych, którzy są spisani w niebie, i do Boga, sędziego wszystkich, i do duchów sprawiedliwych i doskonałych;"**

Pozwól, że wyjaśnimy zasady boskiego działania na podstawie Słowa Bożego. Pan Bóg przewidział dwie części swego królestwa: duchową i ziemską. O ziemskiej mówiliśmy w naszej poprzedniej audycji. Ale Bóg przewidział coś, co w historii ludzkości nie zdarzyło się do tej pory i nigdy więcej nie nastąpi. Postanowił On, że dla bardzo wąskiego grona ludzi, którzy przejdą próbę wierności ku niemu, zostanie przyznana im nagroda, w postaci zmiany natury, z ziemskiego życia na życie duchowe w przyszłych wiekach. Jest to fenomen, który brzmi nieprawdopodobnie, aby dostąpić możliwości przejść na wyższy stan istnienia jako istota duchowa według słów Apostoła Pawła, **"Ale opowiadamy, jako napisano:, Czego oko nie widziało i ucho nie słyszało i na serce ludzkie nie wstąpiło, co nagotował Bóg tym, którzy go miłują".1Kor. 2:9**

Przedstawiłeś nam wspaniałą wizję, ale, w jaki sposób ten plan podniesienia na wyższy poziom bytu ma związek z naszym dzisiejszym tematem Kościół? Otóż klasa, o której mówimy jest w Słowie Bożym nazywana klasą kościoła. Choćby Apostoł Paweł w pierwszym liście do Koryntów 3:6, wspomina: **"Aż nie wiecie, iż Kościołem Bożym jesteście a Duch Boży mieszka w was"** natomiast w drugim liście do Koryntów 6:16, mówi podobnie: **"Albowiem wy Kościołem Boga żywego, tak jak mówi Bóg. Będę mieszkał w nich, będę się przechadzał w nich i będę Bogiem ich a oni będą ludem moim"**.

Czyli nie jest tu mowa o Kościele w sensie miejsca spotkań chrześcijan, nie jest tu również mowa o jakimś szczególnym związku religijnym chrześcijan. Apostoł kieruje naszą uwagę nie na przynależność do pewnej organizacji religijnej, ale mówi tu o kościele jako grupie ludzi, którzy w swych umysłach posiadają Ducha Bożego, przepelnieni są tym duchem, który przejawia się w ich życiu. **Bóg mieszka i przechadza się pośród** nich, czyli są w bliskiej społeczności z Bogiem, kierują się jego zasadami. Jak wielką nagrodę obiecał Bóg dla tych, którzy przejdą zwycięsko przez tę próbę, świadczą słowa Apostoła Piotra: **„Darowane nam zostały drogie i największe obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami Boskiej natury”** 2 Piotr 1:4

Wspomnieliśmy poprzednio o istotach natury duchowej mieszkających w stronach niebieskich. Ale istoty te, choć posiadają ciało duchowe, różnią się między sobą stopniem czy hierarchią ważności. **1Kor 15:20-28** Bóg stoi na najwyższym poziomie, gdyż posiada duchowe ciało, natury Boskiej, czyli nieśmiertelnej, nie jest możliwa dla niego śmierć, Czyli posiada życie sam w sobie, Nie jest mu potrzebna energia z zewnątrz do podtrzymania życia. Inne istoty, choć mają ciała duchowe, ciągle potrzebują podtrzymywania ich życia. Istnieje możliwość ich unicestwienia, co potwierdza nam przykład szatana i odpadłych aniołów, którzy kiedyś zostaną zniszczeni. Ale obietnica nagrody dla klasy Kościoła zaczerpnięta powyżej z Piotrowych słów, wspomina właśnie o tym najwyższym stopniu istnienia, czyli boskim i nieśmiertelnym. Piotr nazywa to: **drogą i największą obietnicą.**

Należy podkreślić, że możliwość wejścia do tej klasy została jedynie ograniczona do obecnego Wieku Ewangelii, który rozpoczął się wraz ze zesłaniem Ducha Świętego podczas Zielonych Świąt. Uczestnicy tego zesłania, jako pierwsi naśladowcy Chrystusa weszli do klasy Kościoła. Przez Apostoła Pawła 2 Kor. 6:2, Czas ten został nazwany dniem zbawienia i czasem przyjemnym. Wraz z zakończeniem się tego wieku, zakończy się również możliwość uczestnictwa w klasie Kościoła. Możliwość ta nigdy więcej się nie powtórzy. Dlatego Apostoł daje w swych słowach tak wielki nacisk, mówiąc:, iż **teraz jest ten dzień, teraz jest ta możliwość.**

Rysując obraz tak wspaniałej nagrody, obiecaniej w przyszłości i ciągle jeszcze dostępnej należy zarysować warunki, na jakich Bóg może nas powołać do tej nagrody. Przewodnikiem, w którym należy szukać wszelkich wskazówek na ten temat jest Słowo Boże, którego dogłębne studiowanie otwiera wiele dróg postępowania, opartych na wzorze Pana Jezusa, Jego Apostołów oraz mężów Starego Testamentu. List Jakuba 2:5, wskazuje na warunki, które Bóg stawia wszystkim pragnącym znaleźć się w klasie kościoła **„Czyż to nie Bóg wybrał ubogich w oczach świata, aby byli bogatymi w wierze i dziedzicami królestwa, obiecanego tym, którzy go miłują”** Bogactwo w wierze i dziedzictwo królestwa, te dwa elementy idą z sobą w parze, i aby odziedziczyć jedno konieczne jest posiadanie drugiego. **„I wy sami jako kamienie żywe budujcie się w dom duchowy, w kapłaństwo święte, aby składać ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa.”** 1 Piotr. 2:5

Życząc Państwu dobrej nocy, żegnamy się z nadzieją, że udało nam się pobudzić umysły Państwa do rozmyślenia nad Słowem Bożem. Na uwagi i pytania od Państwa będziemy czekali po audycji pod numerem telefonu 9415-1923 lub proszę pisać do nas na adres: „Wczoraj, dziś i na wieki,, Po Box

2414 Ringwood North 3134. Zapraszamy ponownie do naszego programu 20 października między 7 i 8 wieczorem. Dobranoc Państwu.

